

a pochopit, a jaký je cíl hodiny po stránce obsahové, dovednostní, mezipředmětové, popř. postojové. Dále by měl mít rozmyšleno, jaká má očekávání z hlediska dosažení výukových cílů – co přesně budou žáci umět, jak budou moci předvést, čemu se naučili, jaký hodnoticí nástroj učitel použije a podle jakých kritérií bude jejich práci hodnotit. Měl by zároveň dobře vědět, které aktivity přivedou žáky k porozumění, jaké výukové materiály bude používat a jak propojí učivo s jinými předměty a s reálným světem. Přírozenou součástí každé přípravy by pak měla být reflexe, která mu odpoví na otázku, jak může vyučovací jednotku a tyto její různé aspekty propříště zdokonalit.

Kontinua – na rozdíl od dlouhodobých cílů daných kurikulárními dokumenty – jsou vhodná pro poskytování pravidelné zpětné vazby. Lze je dobře využívat při rozvíjení klíčových kompetencí, jejichž významnými složkami jsou sociální, kognitivní a metakognitivní dovednosti komplexní povahy, které lze popsat a rozpracovat do dílčích složek (např. čtení s porozuměním). Pokud si učitel takový cíl definuje jako soubor dílčích dovedností (cílů), které jsou vzájemně propojeny, pomůže mu to dobře sledovat a účinně řídit cestu žáka od jednoho zvládnutého kroku k dalšímu.

2.3 Hodnocení dosažení cílů

2.3.1 Slovní hodnocení, kritéria a indikátory

Školní vzdělávací program se má podle RVP zabývat hodnocením ve dvou kapitolách:

a) v kapitole 2, *Charakteristika školy*, kam patří i další doporučené údaje: umístění školy, charakteristika žáků, podmínky školy, mezinárodní spolupráce, vlastní hodnocení školy (oblasti, cíle, kritéria, nástroje, časové rozvržení), formy spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími sociálními partnery;

b) v kapitole 6, *Hodnocení výsledků vzdělávání žáků*, kam patří pravidla pro hodnocení žáků, způsoby hodnocení (klasifikací, slovně, kombinací obou způsobů) a kritéria hodnocení.

Hodnocení má vycházet z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů, formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů ŠVP, má být pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné. To znamená, že při hodnocení žáků učitelé nevycházejí pouze z posouzení zvládnutí učiva, ale pracují s dalšími proměnnými.²⁸

Slovní hodnocení podle dané vyhlášky zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Klasifikace musí zahrnovat stejné aspekty jako slovní hodnocení, pouze neobsahuje (a ani nemůže) naznačení dalšího rozvoje žáka, zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat. Znamka odráží úroveň zvládnutí očekávaných výstupů, ale zahrnuje rovněž vzdělávací a osobnostní předpoklady žáka, jeho věk, ohodnocení jeho píle a přístupu ke vzdělávání a také souvislosti, které ovlivňují jeho výkon. Slovnímu hodnocení je někdy vytýkána obecnost, respektive malá informační hodnota. Příklad 2.7 ukazuje zdařilou kombinaci slovního hodnocení se známkou.

---

²⁸ Viz vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů.